

Cap de Frare

Catalaanse Hoogvlieger, Tuimelaar

Oorsprong; **Spanje**.

De naam Cap de Frare betekent Monnikskop of Monniksduif en is hem door de Catalanen gegeven. In het Spaans is het Fraile Cillos en de Fransen noemen het ras overeenkomstig Tête de Moin.

De Cape de Frare

behoort tot een ras wat

Catalaanse Hoogvlieger wordt genoemd, is een mooi duifje met een oude historische achtergrond die tot in de 13e en 14e eeuw terug gaat. Men spreekt ook over Catalaanse Tuimelaar, maar tuimelactie is niet meer terug te vinden.

Zijn oorsprong is verloren gegaan in de oudheid Geronimo Cortés (1613) beschreef een aantal kleuren van de Catalaanse Tuimelaar die nog steeds populair zijn. De kweek centra zijn Catalonië, Valencia en de Oostkust van Spanje.

Het ras is in de 8 ste eeuw door de Moren in Spanje gebracht. de voorouders van deze kweek variëteiten zijn goede vliegers. De kop is vol en rond zonder kuif de vleugels zijn lang en worden op de staart gedagen.

Een Veldduiftype wat vroeger veel kleiner moet zijn geweest, wat afhellend van stand en een niet al te volle borst, volgens de literatuur 150 tot 200 gram maar door kruisingen aan gewicht toe genomen tot het huidige formaat.

De Cap de Frare is dus een Tekening variëteit welke kan voorkomen in één- kleurige, ijskeurige, geëksterde, witstaarten, witschilden, geganselde en helm getekende.

Volgens José Antonin I Cuatrecasas leveren kruisingen tussen de Monniks- en de Nonduif alle mogelijke tekening variëteiten op.

Het ras heet eigenlijk Catalaanse Vliegduif en werd in zwermen gejaagd (vuelto en bando) maar ook solo gevlogen. Het is dus eigenlijk meer een Hoogvlieger. Het ras is ontstaan vanwege een vangspel met ongeschreven regels waarbij de gevangen duiven niet meer werden terug gegeven maar verkocht of opgegeten zoals het in het verleden hier ook is ontstaan dit zou ook de reden zijn dat iedere fokker zijn eigen variëteit heeft geteeld om tijdens de vlucht zijn dieren te kunnen herkennen, en of er vreemd in de omgeving was.

De duiven gaan in de klit naar buiten en de fokker kan aan de kleur zien dat er vreemd in de klit vermengd zit en roept daarop de dieren op zijn manier naar binnen.

Zo ook bij de Cape de Frare die steeds met een witte kopplaattekening als éénkleurig o.a. in rood en geel werden gekweekt verder zijn er toy stencil en een Svaber-achtige kleur in gekweekt. Sommige kleuren lijken sterk op de Spreeuwduif en die van de Deense Svaber, daar bij zien we ook de vinktekening op de slagpennen wat een pré is. In principe zijn alle kleuren toegestaan.

De Kopplaat tekening loopt vanuit de mondhoek naar het achterhoofd. Het oog is altijd donker van kleur, de oogranden smal en licht gekleurd. Neus en doppen zijn klein, fijn van weefsel en hartvormig. De snavel is middellang, bovensnavel lichthoornkleurig en de onder snavel richt zich naar de kleur van het gekleurde gevederte.

Het tekening patroon licht vrij vast, dus weinig uitval.

De keuren zijn aantrekkelijk, het ras is vitaal, geeft geen problemen in de fok en het karakter is redelijk mak.

Toen de duiven in Midden en Noord Europa bekend werden en ook erkend, leek het even dat ze een goede toekomst tegemoet konden zien, want het is een mooie verschijning.

Het ras heeft binnen de SIS- een aantal echte liefhebbers welke zich daarin verdiepen.

In Duitsland zijn inmiddels ook een aantal liefhebbers begonnen om het ras te kweken de SIS heeft ook met deze kwekers contact gelegd.

Ook in Frankrijk treffen we dit ras aan bij fokkers en op tentoonstellingen.

